

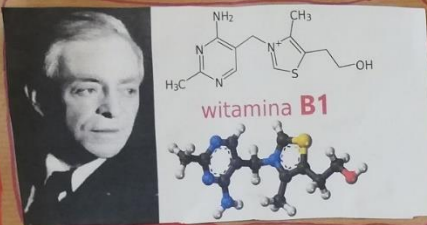
SHOT ON REDMI 9
AI QUAD CAMERA

SHOT ON REDMI 9
AI QUAD CAMERA

Kazimierz Funk – naukowiec, który odkrył witaminy

Dalsza kariera naukowa

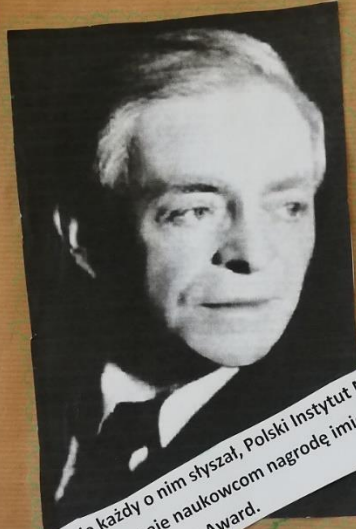
PRZEŁOM W LECZENIU WIELU CHOROŃ

Odkrycie witaminy B1 doprowadziło do zmiany spojrzenia na wiele powszechnych wówczas chorób, takich jak skorbut, pelargia czy krzywica, które dotychczas traktowano jako dolegliwości spowodowane czynnikami zewnętrznymi. Dzięki badaniom Funka zmieniono podejście do nich, włączając leczenie prewencyjne, czyli zastosowanie odpowiedniej diety. Funk zwrócił także uwagę na pozytywny wpływ witamin na system immunologiczny człowieka.

W trakcie I wojny światowej Kazimierz wyjechał do USA, gdzie w kontynuował prace nad witaminami i wykorzystaniem ich w leczeniu chorób. Po zakończeniu wojny i odzyskaniu przez Polskę niepodległości, dzięki staraniom Rajchmana został kierownikiem zakładu biochemii Państwowego Zakładu Higieny (1923-28). Do Warszawy przeniósł się wraz z żoną i synem. Prowadził tam badania nad insuliną i jej produkcją. Dzięki temu po kilku latach Polska stała się trzecim na świecie producentem tego hormonu.

Wiedzieliście, że termin „witaminy” wymyślił i opracował Polak?

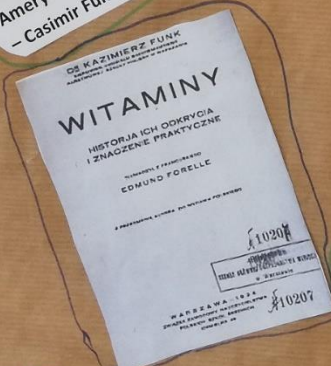
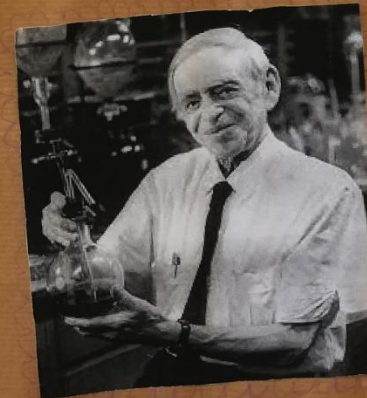

Choć w Polsce nie każdy o nim słyszał, Polski Instytut Nauk i Sztuk w Ameryce corocznie przyznaje naukowcom nagrodę imienia Kazimierza Funka – Casimir Funk Natural Sciences Award.

Dzieciństwo i edukacja

Urodził się 23 lutego 1884 r. w Warszawie, w rodzinie lekarskiej. Jego ojciec Jakub był lekarzem dermatologiem i wenerologiem, matka opiekowała się domem. Jako dziecko z powodów zdrowotnych został wysłany na leczenie do Niemiec, po powrocie do kraju w 1900 r. ukończył gimnazjum i w wieku 16 lat wyjechał na studia do Szwajcarii. Najpierw zgłębiał biologię w Genewie, następnie w Bernie chemię. W 1904 roku przeprowadził przewód doktorski pod opieką prof. Stefana Kostaneckiego, prowadził wówczas badania nad syntezą estrogenów. Otrzymał tytuł doktora mając 20 lat.

Pracował w Instytucie Biochemii Pasteura w Paryżu (1904-1906), następnie w Berlinie w Katedrze Chemii Organicznej tamtejszego Uniwersytetu (kolejne cztery lata). Tam też zaobserwował, że do przeżycia konieczne są nie tylko białka, tłuszcze i węglowodany, ale także inne nieodkryte jeszcze substancje.

Kazimierz Funk był niezwykłym naukowcem – aż czterokrotnie nominowano go do Nagrody Nobla, po dwa razy w dziedzinie chemii i medycyny.

MARIA ZAKRZEWSKA

Zakrzewska w wieku 22 lat zdobyła tę pozycję. Niestety po śmierci dr. Schmidta Maria Zakrzewska utraciła stanowisko.

Zakrzewska urodziła się w Berlinie jako najstarsza z sześciorga dzieci Ludwika Marcina Zakrzewskiego i Karoliny Frederyki Wilhelminy Urban. Jej ojciec pochodził z polskiej rodziny urzędnik. Jej matka była polką.

W 1862 roku stworzyła w Bostonie pierwszy szpital dla kobiet i dzieci, który był połączony ze szkołą dla pielęgniarek.

Zakładała szpitale dla kobiet, w których zatrudniała w zawodzie pielęgniarek czarnoskóre kobiety.

Maria Zakrzewska zmarła w 1902 roku na zawał serca.

W 1853 roku wraz ze swoją siostrą przeprowadziły się do Nowego Jorku, gdzie mimo przeszkód, uzyskała dyplom lekarza. Pomimo swego wysokiego wykształcenia, Maria Zakrzewska napotykała wiele przeszkód na drodze do uzyskania własnego gabinetu lekarskiego. Dowiadując wielu upokorzeń przeniosła się do Bostonu, gdzie zaproponowano jej tytuł profesorki położnictwa, kobiet i dzieci.

Kierowana chęcią udowodnienia równości pomiędzy kobietami a mężczyznami, Maria Zakrzewska stworzyła Szpital dla Kobiet i Dzieci w Nowej Anglii. W szpitalu tym kobietom mogła zostać zapewniona opieka medyczna od lekarzek ich własnej płci, szkolone tam były też pielęgniarki, oferowana była praktyka dla kobiet-lekarek. Był to również pierwszy szpital w Bostonie oferujący opiekę ginekologiczną i położniczą oraz pierwszy szpital w Ameryce, który oferował ogólną szkołę szkoleniową dla pielęgniarek.

Maria Zakrzewska - przełamała bariery blokujące kobietom dostęp do nauki medycyny w USA. Zakładała szpitale dla kobiet i była pionierką w zatrudnianiu w zawodzie pielęgniarek czarnoskórych kobiet. Jako feministka oraz abolicjonistka.

Przełamała bariery blokujące kobietom dostęp do nauki medycyny w USA. Zakładała szpitale dla kobiet i była pionierką w zatrudnianiu w zawodzie pielęgniarek czarnoskórych kobiet. Jako feministka oraz abolicjonistka przyjaźniła się z William Lloyd Garrison, Wendell Phillips i Karl Heitzen.

W roku 1847 została studentką Berlińskiej Szkoły Położniczej, następnie została głównym położnikiem Szpitala Charite oraz następczynią rektora uczelni. Po pół roku zdecydowała się zrezygnować z tych funkcji ze względu na opór środowiska, które nie w pełni akceptowało jej przywództwo.

Maria Zakrzewska zmarła w 1902 roku na zawał serca.

Maria Zakrzewska

Maria Zakrzewska starała się o akceptację rówieśników i społeczeństwa poprzez przytoczenie do profesjonalnego towarzystwa medycznego. Do tego kroku została zachęcona przez jej zwolenników, którzy finalnie nie byli w stanie przeogłosować jej przeciwników. Zakrzewska została odznaczona jedynie ze względu na płoć.

Urodziła się 6 września 1829 w Berlinie. Zmarła 12 maja 1902 w Jamaica Plain pod Bostonem. Już w wieku 12 lat przeczytała Historię chirurgii i Historię.

Prze studiowała medycynę oraz pracę jako nauczyciel w szkole którą ukończyła wyjechała do USA. W 1850 roku ukończyła szkołę medycyny w Cleveland. W 1862 ukończyła New England Hospital dla Kobiet i Dzieci, który był pierwszym szpitalem w Bostonie, pierwszym położniczym i szkołą dla pielęgniarek oraz drugim w Stanach Zjednoczonych prowadzonym jedynie przez kobiety.

Przeszła na emeryturę 1890 roku. Dziewięć lat później główny budynek szpitala został przemianowany na "Gmach Zakrzewska". Maria Zakrzewska zmarła w 1902 roku.

Szpital pracuje do dziś. Na ścianie Budyńku po dziś dzień znajduje się płyta upamiętniająca Marię Zakrzewską jako Zaczynielkę tego szpitala. Walczyła o dostęp do nauki w zakresie medycyny dla kobiet w USA, dawała jako jedna z pierwszych w USA zatrudnienie czarnoskórym kobietom.

Maria Elizabeth Zakrzewska (ur. 6 września 1829 w Berlinie, zm. 12 maja 1902) - feministka i abolicjonistka, lekarka pochodzenia polskiego urodzona w Niemczech.

Lekarka. Założycielka szkół medycznych i szpitali w USA.

IGNACY ŁUKASIEWICZ

Mkrótce Łukasiewicz przeniósł się w okolice Gorlic i Krośna by poszukiwać terenów bogatych w złoża ropy naftowej. Zamierzał stworzyć osobną destylarnię (eksperymentowanie w aptece nie było bezpieczne) i zbadać proces wydobywania ropy z podziemnych złóż. Zawiązał spółkę z posiadaczami terenów z „naftowymi źródłami”: Tytusem Trzebieskim i Karolem Klobassą. W 1854 roku w Bóbrce w Pomysł pierwszą na świecie kopalnię ropy naftowej. Miejsce Łukasiewicza był prosty: kopać studzienki w miejscu wypływu ropy, by dostać się do głębszych pokładów surowca. Po kilku latach próby się powiodły i zaczęto stawiać pierwsze przewoźne szyby naftowe.

Cytaty Ignacego Łukasiewicza

„Światła, światła i pracy dla ubożego kraju i ludu.”

„Ten płyn to przyszłe bogactwo kraju, to dobrobyt i pomyślność dla jego mieszkańców, to nowe źródło zarobków dla biednego ludu i nowa gałąź przemysłu, która obficie zrodzi owoce.”

Najstarsza kopalnia ropy naftowej znajduje się w Polsce! Powstała w roku 1854 w miejscowości Bóbrka. Dzisiaj istnieje tam Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego. Odwiedzając to miejsce czuje się wyraźny zapach ropy naftowej.

Jan Józef Ignacy Łukasiewicz (ur. 8° lub 23 marca¹⁸¹¹ 1822 w Zadzusznikach, zm. 7 stycznia 1882 w Chorkowcach) – polski farmaceuta i przedsiębiorca, wynalazca pierwszej na świecie kopalni ropy naftowej, wynalazca lampy naftowej, pionier przemysłu naftowego w Europie, rewolucjonista i działacz niepodległościowy. Pochodził ze zubożałej rodziny szlacheckiej herbu Łada¹⁸.

Jako pierwszy na świecie wykorzystał na skalę przemysłową korzyści, jakie daje ropa naftowa. Bardzo sprytny organizator, z czasem dorobił się na ropie naftowej dużego majątku. Był również wielkim społecznikiem. Propagował zakładanie sądów, budowę dróg i mostów, szkół, szpitali. Finansując wiele inicjatyw z własnej kieszeni, walczył z biedą i alkoholizmem w regionie, tworzył kasy zapomogowe i fundusze emerytalne. Dążył do rozwoju rodzaje się tam przemysłu naftowego, nie skupiając go całkowicie w swoich rękach, lecz namawiając i pomagając w tworzeniu również innych firm. Poseł na sejm galicyjski IV kadencji (1877–1882).

Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego im. Ignacego Łukasiewicza w Bóbrce k. Krośna

Ciekawostki o Ignacym Łukasiewiczu

- Za życia otrzymał honorowe obywatelstwo miasta Jasła i Krośna.
- W miejscowości Bóbrówka w powiecie krośnieńskim działa Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego im. Ignacego Łukasiewicza.
- Politechnika Rzeszowska od roku 1974 nosi imię Ignacego Łukasiewicza.
- W 1983 roku wyemitowano miedzionikową monetę obiegową o nominalnie 50 zł z umieszczonym na rewersie z wizerunkiem Ignacego Łukasiewicza.
- Łukasiewicz jest patronem licznych szkół, uczelni, instytucji, ulic, placów itp. w Polsce. W wielu miejscowościach znajdują się jego pomniki i tablice pamiątkowe.
- W roku 2009 powstał telewizyjny film dokumentalny o Łukasiewiczu pt. Rozjaśnić mrok.
- W roku 1873 papież Pius IX za działalność charytatywną nadał mu tytuł Szambelana Papieskiego odznaczając go Orderem Św. Grzegorza.
- Po wybuchu powstania styczniowego wspierał je finansowo, a później pomagał popowstaniowemu uchożom.
- W Gorlicach w roku 1854 na skrzyżowaniu ulic Węgierskiej i Kościuszki zapłonęła pierwsza na świecie uliczna lampa naftowa.
- 31 lipca 1853 roku jest symboliczną, oficjalną datą narodzin przemysłu naftowego w Polsce.

Genialny farmaceuta

Ignacy Łukasiewicz był farmaceutą i przedsiębiorcą. Był pionierem przemysłu naftowego w Europie, wynalazcą pierwszej na świecie kopalni ropy naftowej i wynalazcą lampy naftowej. Wyprowadził swoją epokę nie tylko na polu nauki. Był wielkim społecznikiem, rewolucjonistą i działaczem niepodległościowym. Był człowiekiem skromnym i bezinteresownym. Swoim życiem zasłużył sobie na miano "ojciec Łukasiewicz".

7. W 1840 roku nawiązał znajomość z Edwardem Dembowskim - działaczem lewicy niepodległościowej, jednym z organizatorów powstania krakowskiego w 1846 roku. Łukasiewicz został zaprzysiężony jako agent Centralizacji Towarzystwa Demokratycznego Polskiego na Rzeszów - było to jedno z najważniejszych stronnictw politycznych Wielkiej Emigracji, utworzone w Paryżu w 1832 roku. Ignacy był bardzo aktywnym działaczem.

3. Ignacy uczęszczał do gimnazjum w Rzeszowie, do którego rodzina Łukasiewiczów przeprowadziła się w 1830 roku. W gimnazjum Ignacy nauczył się języka niemieckiego i łaciny. Ułatwilo mu to dalszą edukację, którą podjął dopiero po jakimś czasie, gdyż niekorzystna sytuacja materialna rodziny zmusiła go do przerywania kształcenia po czterech latach w gimnazjum.

Ignacy Łukasiewicz
ur. 1822 - 1882 zm.

Kilka faktów o Łukasiewiczu

- Jako pierwszy wystylizował z ropy naftowej - naftę i zastosował ją do oświetlenia.
- Wynalazca lampy naftowej.
- Twórca przemysłu naftowego i rafineryjnego.
- Współzałożyciel i wieloletni dyrektor pierwszej kopalni ropy naftowej w Bóbrce.
- Działacz niepodległościowy, filantrop, społecznik, twórca opieki społecznej w przemyśle naftowym.
- Kawaler Orderu św. Grzegorza, Szambelan Papieski, poseł na Sejm Krajowy.

Kopalnia ropy naftowej w Bóbrce, a obecnie muzeum - została otwarta w 1854 roku i nadal działa.

Jego założycielami byli Ignacy Łukasiewicz, Tytus Trzebieski i Karol Klobassa-Zrencki. Była to pierwsza na świecie kopalnia, w której wydobywano ropę naftową. Twórcą i współzałożycielem pierwszego w Europie skansenu naftowego - muzeum w Bóbrce był inż. Adam Hozowski, a także inż. Górka. W 2018 r. kopalnia została wpisana na listę pomników historii w ramach akcji „100 Pomników Historii na świecie odzyskania niepodległości”.

1. Ignacy Łukasiewicz urodził się w 1822 roku w Zadzusznikach w województwie podkarpackim, w powiecie mieleckim. Na chrzcie otrzymał imiona Jan Józef Ignacy.

5. Po czterech latach praktyki w sztuce aptekarskiej zdał pierwszy egzamin zawodowy, tak zwany egzamin tyrocyński. Z tytułem pomocnika aptekarskiego podjął pracę w aptece obwodowej magistra Edwarda Hubla w Rzeszowie, cały czas dokształcając się w zawodzie aptekarza.

WAŻNA OSOBA

MARIA SKŁODOWSKA - CURIE

1. Ukochanym psem rodziny Skłodowskich był wyżeł Lanca. Kikunastoletnia Maria sportretowała Lancę w ten sposób:

Marie Skłodowska-Curie

Marie Salomea Skłodowska-Curie (herbu Dołęga) – fizyka i chemiczka, dwukrotna laureatka Nagrody Nobla. W 1891 Maria Skłodowska wyjechała z Polski do Paryża, by podjąć studia na Sorbonie; następnie rozwinęła tam swoją karierę naukową. Była prekursorką nowej gałęzi chemii – radiochemii.

Urodziła się 7 listopada 1867 w Warszawie, studiowała na Sorbonie. Odkryła 2 nowe pierwiastki – poloni i rad. W 1903 otrzymała pierwszą Nagrodę Nobla za odkrycie szwinstaka.

promieniotwórczości. Po raz drugi została nagrodzona w 1911-20 chemii za odkrycie polowiu i radu. Była żoną Pierre'a Curie.

Fizyka. Matematyka. Właściwości studentów na Uniwersytecie Warszawskim. To pierwsza kobieta która otrzymała wedy skim panteonem w dobie wojny i zniszczenia nauki.

Mama Skłodowska Curie odkryła dwa pierwiastki: rad i polon.

Był to przełomowy moment dla nauki!

Był to przełomowy moment dla nauki!

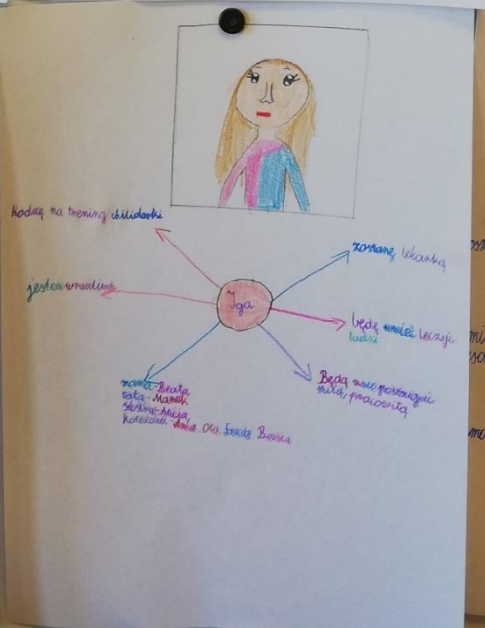
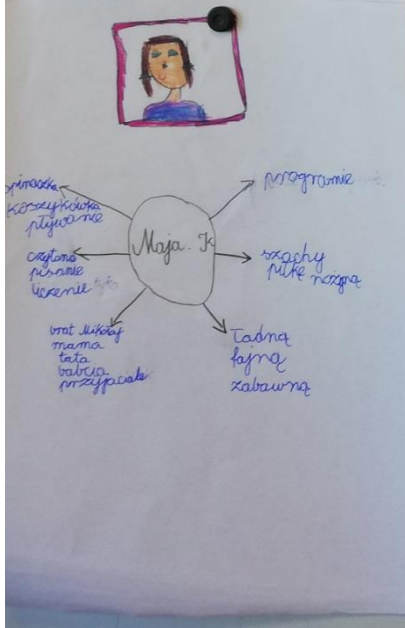
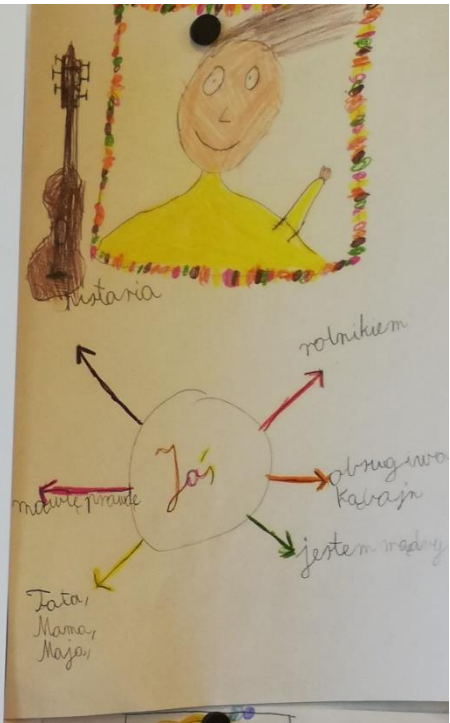
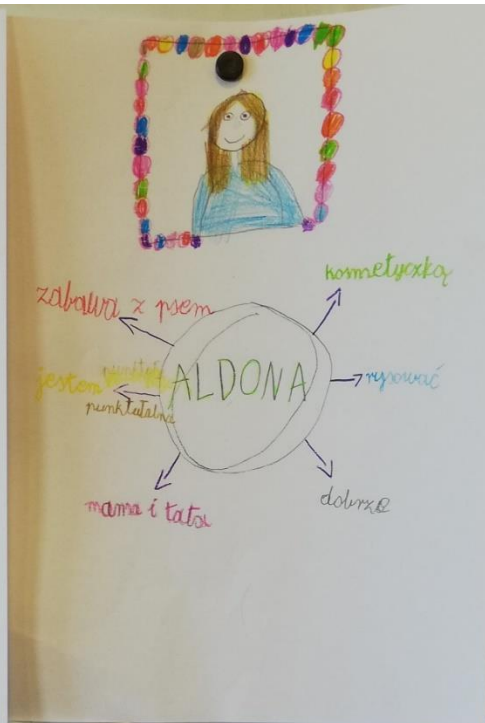
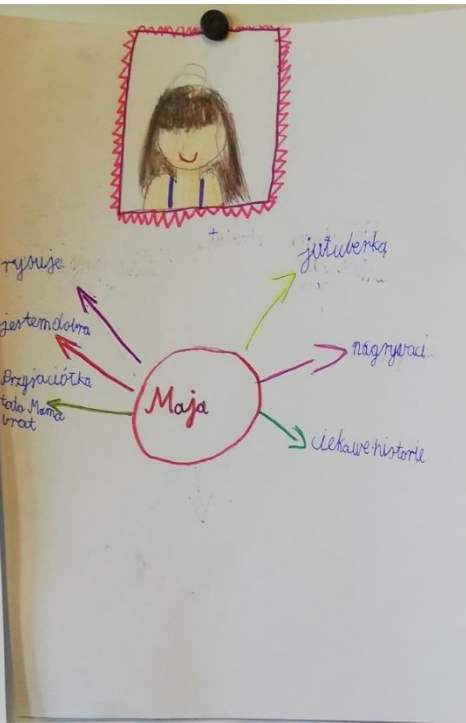
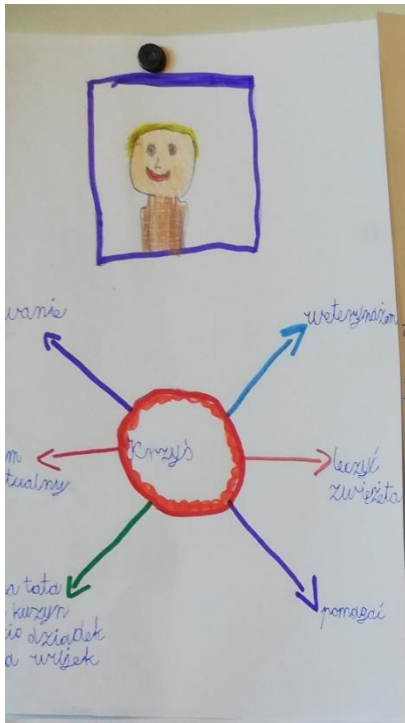

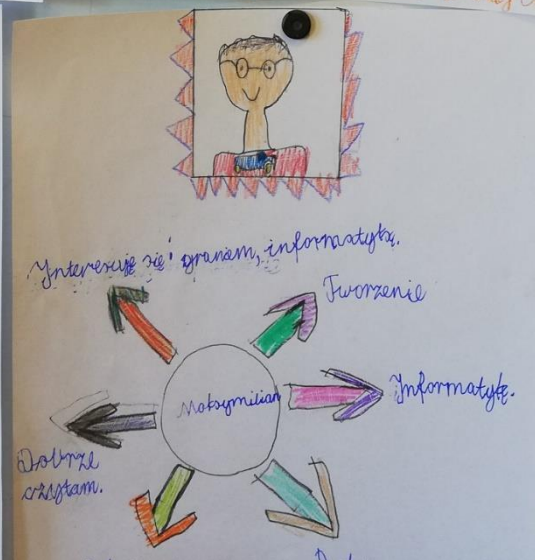
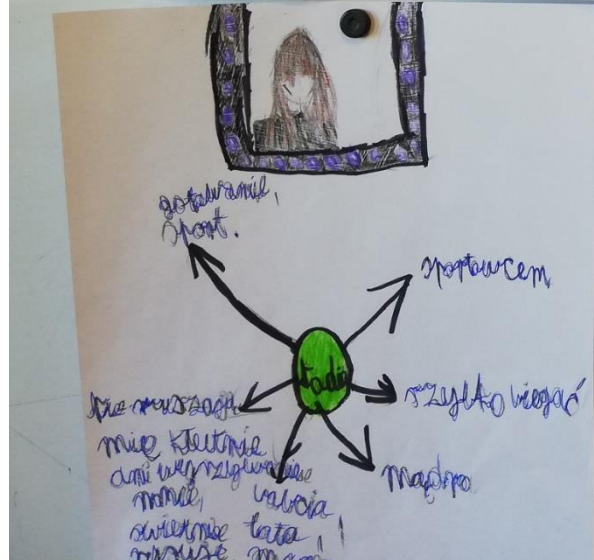
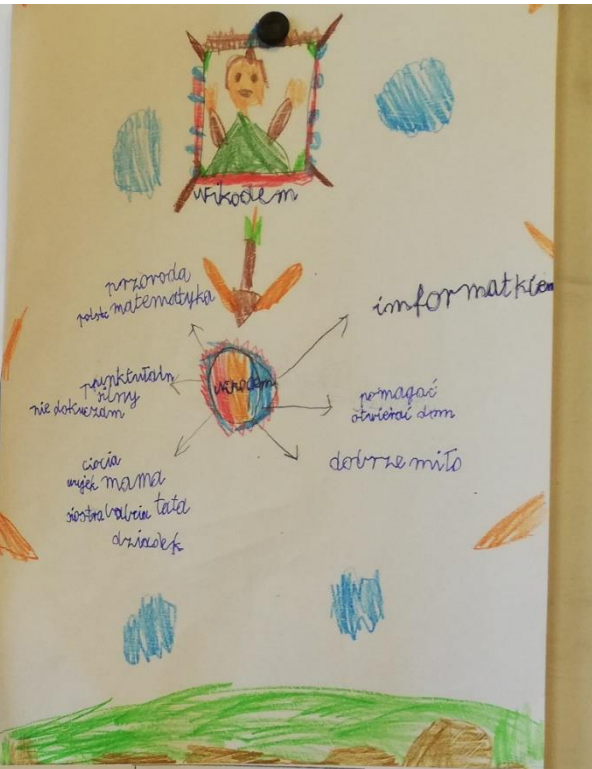
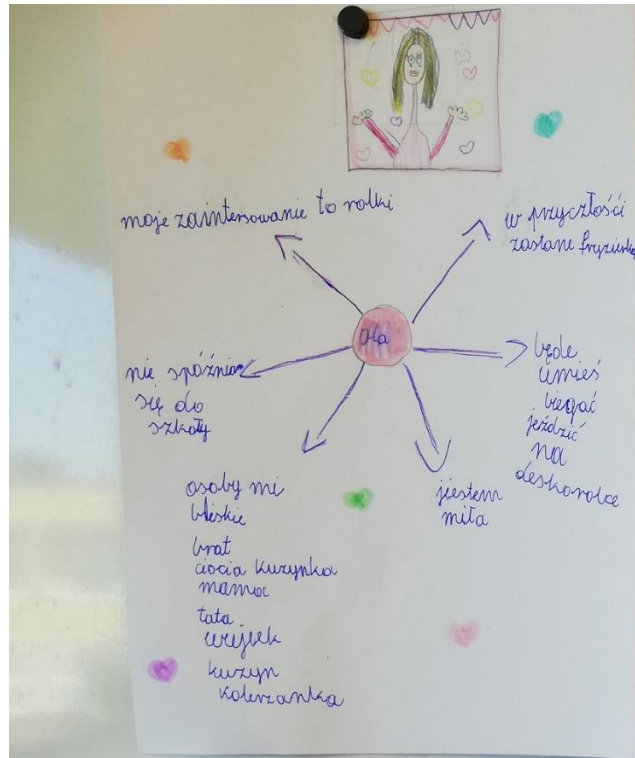
8. W 1916 roku Maria zrobiła prawo jazdy jako jedna z pierwszych kobiet w historii. Zrobiła to po to, by móc prowadzić samochód firmy Peugeot przewożący aparaty rentgenowskie. Uważa wraz z córką Janną jeździła na pola bitew pierwszej wojny i wykonywała przesiewienia RTG rannym żołnierzom. Maria ogłosiła parę pracowni z aparatów RTG i zamieszkała je na furgonetkach nazywanych „małymi Curie”.

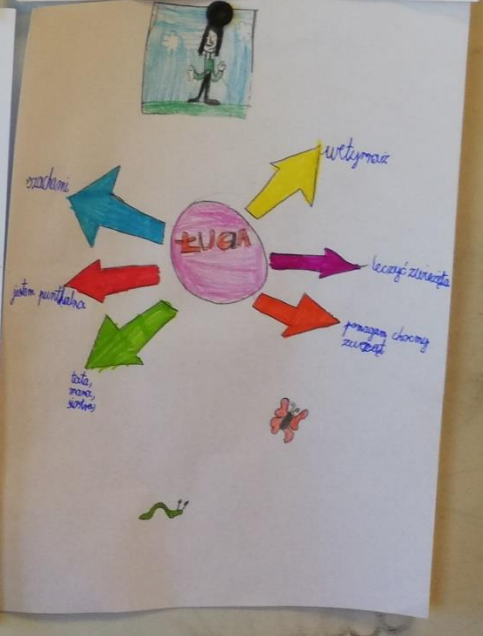
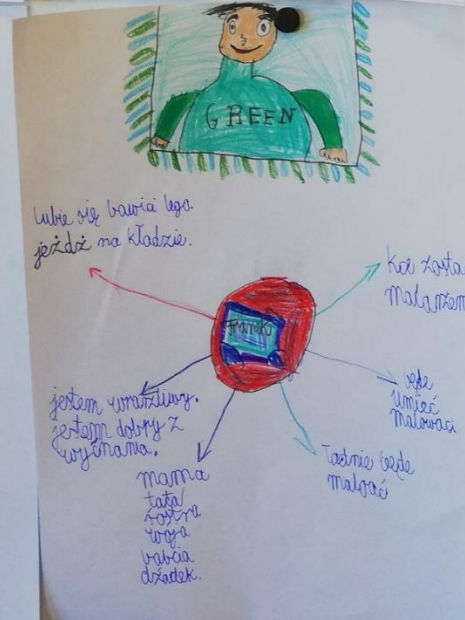
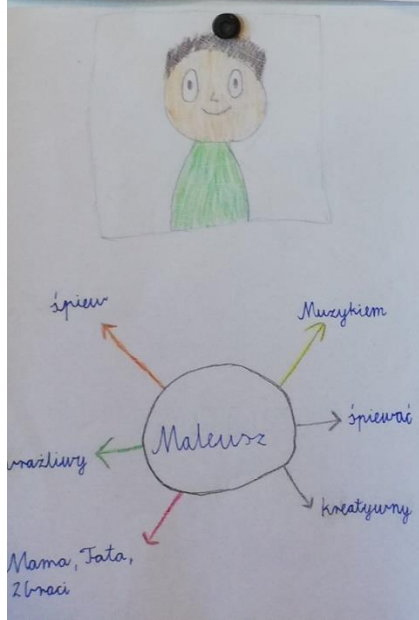
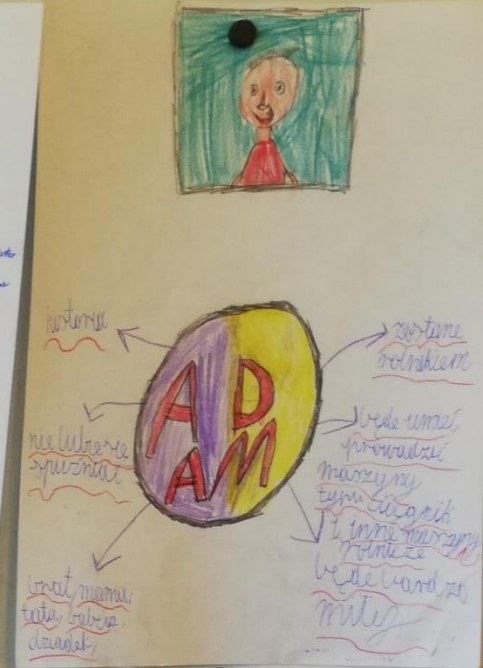
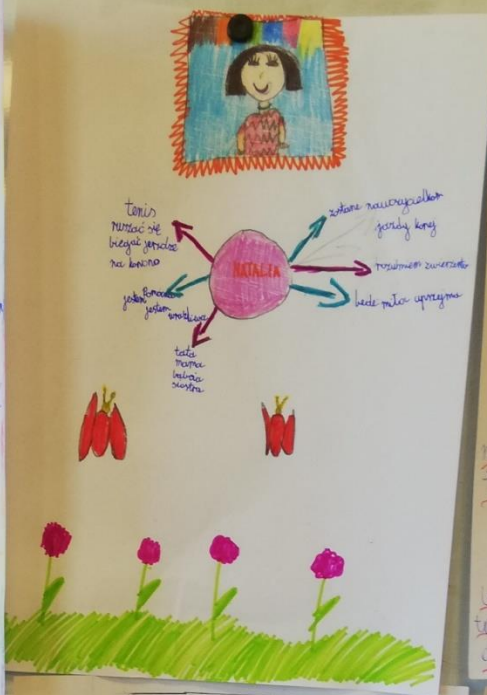
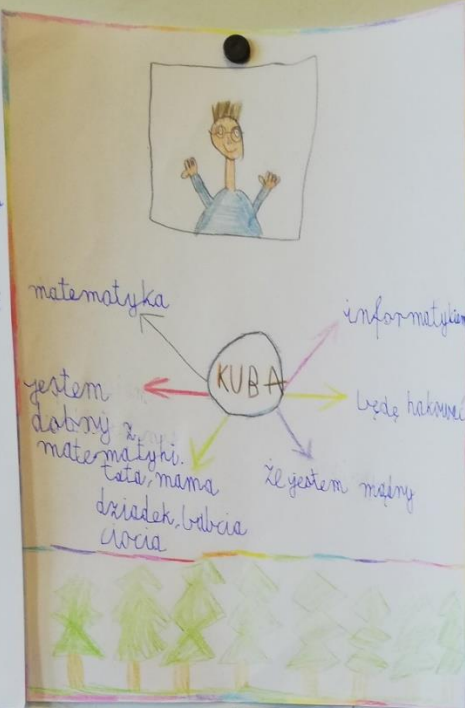
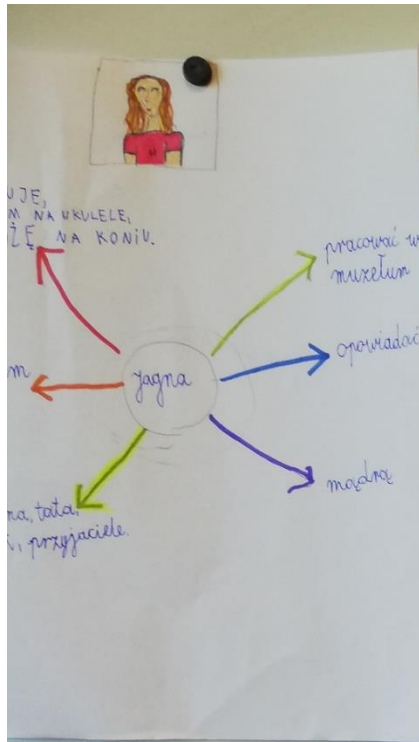

10. Maria przyjaźniła się z Albertem Einsteinem. W 1913 roku, już po śmierci męża, wybrała się z Einsteinem na wycieczki po Alpach. W latach 20. szwajcarski fizyk zaprosił Marię na wspólną wycieczkę po Jeziorze Genewskim. Wówczas, nad brzegiem, zrobiono im to zdjęcie.

Biografia rozszerzona Marii Skłodowskiej-Curie Edukacja i światopogląd

Wieloletnia edukacja, w tym nauka w klasycznym gimnazjum w Lublinie, a następnie w szkole prywatnej w Warszawie, a także w szkole w Brukseli. W 1891 roku wyjechała do Francji, aby kontynuować naukę w Paryżu. W 1893 roku uzyskała dyplom z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1894 roku uzyskała tytuł magistra z chemii. W 1895 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1896 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1897 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem.

Emigracja

W 1891 roku wyjechała do Francji, aby kontynuować naukę w Paryżu. W 1893 roku uzyskała dyplom z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1894 roku uzyskała tytuł magistra z chemii. W 1895 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1896 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1897 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem.

Praca

W 1891 roku wyjechała do Francji, aby kontynuować naukę w Paryżu. W 1893 roku uzyskała dyplom z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1894 roku uzyskała tytuł magistra z chemii. W 1895 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1896 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1897 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem.

WYPRODUKOWAŁA SYNTETYCZNY TORBERNIT, KTÓRY
EMITOWAŁ SŁABIE PRÓMIENIOWANIE, CO STANOWIŁO DOWÓD
ISTNIENIA NOWEGO PIERWIASKA PROMIENIOTWÓRCZEGO

W 1891 roku wyjechała do Francji, aby kontynuować naukę w Paryżu. W 1893 roku uzyskała dyplom z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1894 roku uzyskała tytuł magistra z chemii. W 1895 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1896 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem. W 1897 roku uzyskała tytuł doktora z fizyki i chemii z wyróżnieniem.

SKŁODOWSKA MARIJA

Włoch, Maria Skłodowska-Curie
Narodziła się w Warszawie

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

Kazimierz Funk biochemik, polskiego pochodzenia

KAZIMIERZ FUNK - NAGRODZONY, KTÓRY ODKRYŁ WITAMINĘ

Kazimierz Funk - odkrywca witaminy B1

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

Janek
Kimmel
Paula
Kasia

MARIA ZAKRZEWSKA

Maria Zakrzewska
MARIA ZAKRZEWSKA

Lokalizacja szpitala w Londynie, gdzie Maria Zakrzewska prowadziła swoją działalność.

Wielki szpital... i wielka postać
W roku 1852 Zakrzewska wyjechała wraz z siostrą do Anglii, gdzie założyła szpital dla kobiet, który stał się pierwszym szpitalem dla kobiet w Londynie. Jej szpital, znany jako "Londonské Hospital for Women and Children", stał się ośrodkiem, w którym Zakrzewska wprowadziła wiele nowości, takich jak oddziały chirurgiczne dla kobiet i oddziały dla dzieci. Jej szpital przetrwał do roku 1870, kiedy to został zamknięty przez władze miejskie.

Młoda Maria Zakrzewska

Maria Zakrzewska, 1850

Maria Zakrzewska, 1860

Maria Zakrzewska, 1870

Wielki szpital... i wielka postać

Wielki szpital... i wielka postać

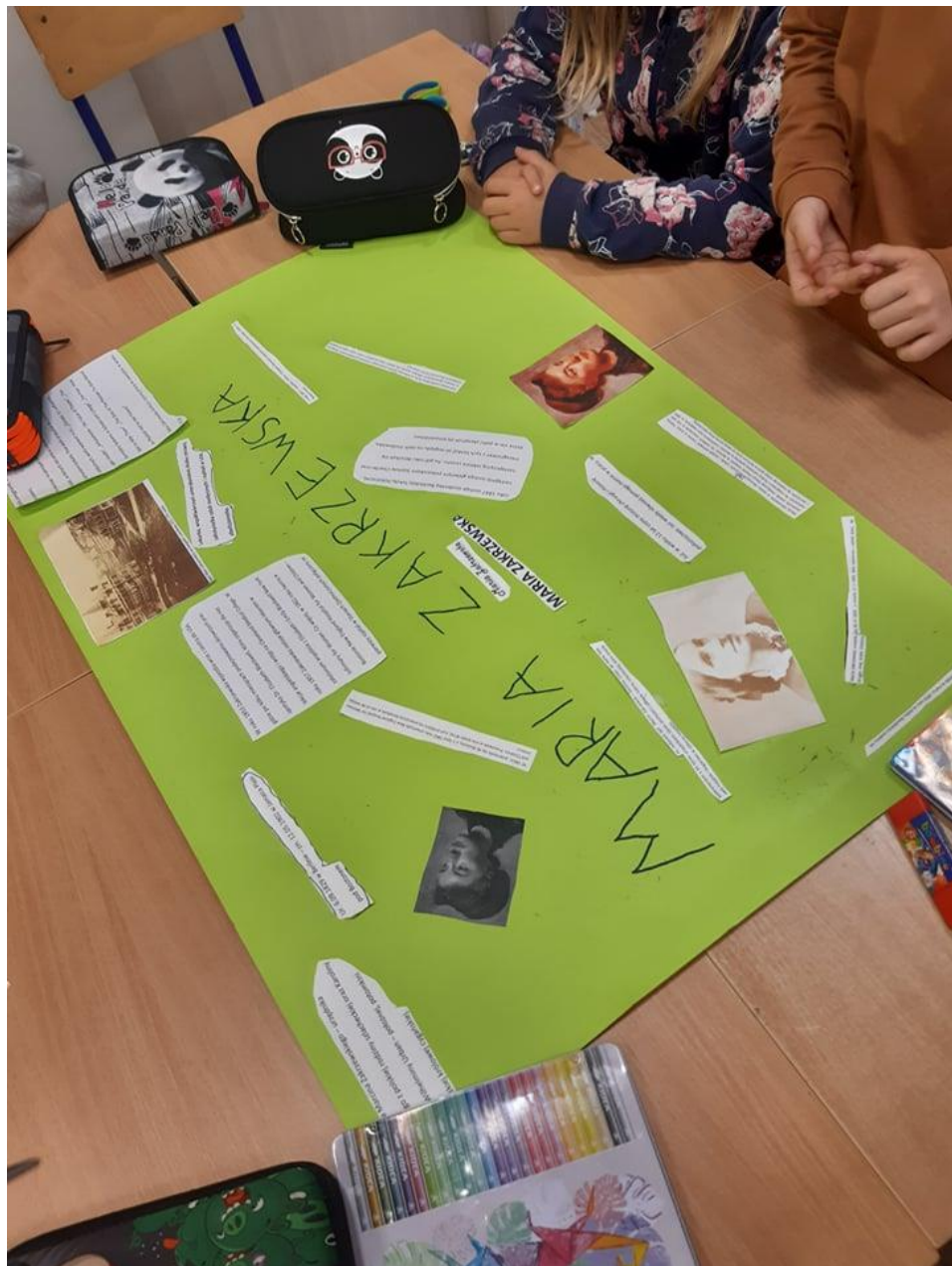
Wielki szpital... i wielka postać

Wielki szpital... i wielka postać

Ukazuje dwa pierwiastki: rad i polon

W 1867 roku Skłodowska-Curie wyjechała do Francji, gdzie w 1891 roku zamieszkała w Paryżu.

Była pierwszą kobietą, na świecie, która dostała nagrodę Nobla.

Miała dwóch siostrzy: Bronię i Marię. W 1895 roku wraz z mężem odkryła polon i rad.

W 1903 roku otrzymała Nagrodę Nobla i w 1911 roku otrzymała Nagrodę Nobla.

Była pierwszą kobietą, która zdobyła prawo jazdy.

Dwa razy otrzymała Nagrodę Nobla w 1903 i 1911.

Maria Skłodowska - Curie